

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **MUDr. T. J.**, bývajúcej v P., zastúpenej JUDr. P. A., advokátom so sídlom v B., proti odporcovi **S., s.r.o.** so sídlom v P., IČO: X., zastúpenému JUDr. J. K., advokátom so sídlom v J.T., **o zaplatenie 18 397,38 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 5 C 85/2010, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. februára 2011 sp. zn. 2 Co 52/2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 28. februára 2011 sp. zn. 2 Co 52/2011 **z r u š u j e .**

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľka sa v konaní domáhala zaplatenia sumy 18 397,38 € s príslušenstvom, ktoré špecifikovala v návrhu na začatie konania. Uvedená suma predstavuje podľa jej názoru bezdôvodné obohatenie odporcu získané na jej úkor bez právneho titulu (bez uzavretia nájomnej zmluvy) užívaním nehnuteľnosti v katastrálnom území H. B. vedenej v katastri nehnuteľností ako parcela č. X. – orná pôda vo výmere X. m².

Okresný súd Pezinok uznesením z 8. novembra 2010 č.k. 5 C 85/2010-57 zamietol návrh navrhovateľky na prerušenie konania (§ 109 O.s.p.). Vychádzal z toho, že tento návrh je bezdôvodne podaný subjektom, ktorý nie je v danej veci aktívne legitimovaný.

Okresný súd Pezinok rozsudkom z 8. novembra 2010 č.k. 5 C 85/2010-58 návrh na začatie konania zamietol s odôvodnením, že navrhovateľka nepreukázala, že je v danom prípade aktívne vecne legitimovaná – nepreukázala právne nástupníctvo po porúčiteľoch,

od ktorých odvodzuje práva spoluvlastníka nehnuteľností. Vzhľadom na to nepreukázala ani právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Procesne neúspešnú navrhovateľku zaviazal zaplatiť odporcovi do 3 dní náhradu trov konania 1 721,82 €.

Proti „rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 8. novembra 2010 č.k. 5 C 85/10“ podala navrhovateľka odvolanie s odôvodnením, že: 1/ bezdôvodným obohatením je aj prospech získaný bez právneho dôvodu, 2/ je nesprávny názor súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého sa otázkou (ne)platnosti zmlúv uzatváraných právnym predchodcom navrhovateľky môže zaoberať iba v konaní o určenie neplatnosti týchto právnych úkonov, 3/ súd prvého stupňa dospel k nesprávnemu záveru o nedostatku jej aktívnej vecnej legitímácie, 4/ vlastníctvo odporcu nie je náležite preukázané, 5/ napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, 6/ súd nevykonal všetky ňou navrhnuté dôkazy, v dôsledku čoho nezistil v potrebnej miere skutkový stav. Navrhovateľka žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 28. februára 2011 sp. zn. 2 Co 52/2011 potvrdil uznesenie Okresného súdu Pezinok z 8. novembra 2010 č.k. 5 C 85/2010-57 ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Uvedené potvrdzujúce uznesenie Krajského súdu v Bratislave napadla navrhovateľka dovolaním, v ktorom uviedla, že odvolaním napadla iba rozsudok Okresného súdu Pezinok z 8. novembra 2010 č.k. 5 C 85/2010-58 (zamietajúci jej návrh vo veci samej), nie však uznesenie tohto súdu z 8. novembra 2010 č.k. 5 C 85/2010-57 (zamietajúce jej návrh na prerušenie konania). Pokiaľ Krajský súd v Bratislave rozhodol o odvolaní, ktoré nepodala a nerozhodol o odvolaní, ktoré podala, odňal jej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Vzhľadom na to žiadala zrušiť dovolaním napadnuté uznesenie a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca vo vyjadrení k dovolaniu žiadal nedôvodné dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241

ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie navrhovateľky smeruje proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, ktorý rozhodoval ako súd odvolací. Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky uznesenia, proti ktorému je dovolanie prípustné v zmysle § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

Podané dovolanie by mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní na súdoch nižšieho stupňa došlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Zo spisu vyplýva, že uznesenie Okresného súdu Pezinok z 8. novembra 2010 č.k. 5 C 85/2010-57 zamietajúce návrh navrhovateľky na prerušenie konania nebolo napadnuté odvolaním. Z toho dôvodu nenastal devolutívny a suspenzívny účinok, ktorý je inak spojený s podaním odvolania. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť doručením účastníkom konania (§ 159 ods. 1 O.s.p. a § 167 ods. 2 O.s.p.). Pokiaľ odvolací súd predmetné uznesenie potvrdil, zaťažil konanie procesnou vadou v zmysle § 237 písm. d/ O.s.p. Vzhľadom na existenciu tejto vady Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnuté uznesenie bez ďalšieho zrušil.

Predmetným (nesprávnym) postupom odvolacieho súdu nebola ale navrhovateľke odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). O odvolaní, ktorým napadla

rozsudok súdu prvého stupňa zamietajúci jej návrh vo veci samej, odvolací súd dosiaľ nerozhodol a navrhovateľke zostali zachované všetky jej procesné oprávnenia účastníčky občianskeho súdneho konania, a to aj v odvolacom konaní, ktoré začalo podaním jej odvolania. Bude vecou odvolacieho súdu, aby o tomto jej opravnom prostriedku rozhodol (§ 211 a nasl. O.s.p.).

Výskyt niektorej z vád uvedených v § 237 O.s.p. je dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť (§ 243b ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 243b ods. 1 a 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. októbra 2011

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková